

ורק בנקיהדם מוכן לתת ערבות לממשלה

הכספים באים אנשים שיש להם דרישות, ומאחר ולא ניתן להם להפסיד, יושבראש הוועדה, ח"כ שלמה לורנץ, התלבט ושאל את נציג המערך בוועד דה, ח"כ עדי אמוראי, מה לעשות. אמוראי היה דווקא בעד הופעתו של אלבין בוועד דה, ואכן הופיע.

בכנס של עובדים, שהתקיים בעכו, אמר יושבראש האיגודים המיקצועיים בהסתדרות, ישראל קיסר: "ינגאל הרביבי יעץ תמיד לפועלים לשמור על מקום עבודתם. אך הוא עצמו מסתיר בב ימים אלה מובטל, אחרי שלא הקפיד לשמור על מקום העבודה שלו."

בערב-ראיונות נפגשו ח"כ משה שחל ואיש הטלוויזיה יעקב אחימאיר,

על האוניה אלטלינה ביוני 1948, ויש התולים בכך תיקי וות לגבי ההתמודדות הצפויה לממשלת-המערך עם גוש-אמור גים. אולם ההנחה אינה נכונה. ברילב אמנם הובא ערב ההתמודדות על-ידי מפקד-החטיבה שלו, נחום (סרגיי) שריג, לתלאיבי - אך בי שדרות רוטשילד גרם שריג לתאונה, כאשר מכונתו התנגשה באוטובוס. ברילב נסע קל בראשו וברגלו, ובשעת הקרב על האוניה לא היה כשיר לפעולה.

סיפור משעשע על חבר הכנסת השייח' ג'אבר מור' עדי, אבי החשודים ברצח קודמו בכנסת, סיפר אחד הר"כים שהשתתפו עימו בשע"ח במישלחת פרלמנטרית באירופה. חבריהמישלחת לנו לנתביניים בציריך, וכל אחד מהם קיבל ממזכירותהמישלחת

אצלו אם הוא רוצה לקחת את היצירה. דיין השיב כי אין לו זמן לכך. לישנסקי, שנשארה עם הפסל, פותחת בימים אלה תערוכה מפרי עבירה דותיה. היא הזמינה את הח"כ שיבוא לצפות, ואולי ירצה לקחת את הפסל. היא מתכוננת להעניק לו אותו כשי.

באסיפה של פעילים מיפלגתיים אמר שרה-אנג'לה יצחק מודעי, למאוינים: "מה אתם רוצים? ערבות כהר קאת שהממשלה תתפקד ככה? לכה? העיר על כך הח"כ לשעבר ירדניה בארי: "היא אם תמצאו איזשהו בנק שיתן לכם ערבות כזו? אמר ח"כ יחזקאל פלומין: "כן, בנקיהדם!"

רבים משוכנעים כי היום ברילב הוא האיש שיקד על הכוחות שפתחו באש

כחים בוועדה איך היה הי גאום. כשהשיב לו המאזין: "זה היה מהמם ומעניין!" אמר צדוק: "אני קונה את ההגדרה הזאת."

על יעקב לווינסון מת-לוצצים כי אמנם יש לו המשרת כורת הכי נמוכה בבנק, אך לעומת זאת יש לו החליפות היקרות ביותר.

לפני יותר משנה נתן ח"כ משה דיין ראיון לשבועון הגרמני שטרן. כבר אז הסביר דיין לכתב השבועון בארץ, שבג'אבי טל, כי לשם הדבקה חלקיהחרס בחפציה העתיקות שלו, הוא משתמש בדבק מיוחד מתוצרת גרמניה בשם יוא, ובקיש מטל שיש לח לו דבק כזה, אם יוכל.

הדבק הזה אמנם נמכר בארץ בשפופרות קטנטנות, אך דיין זקוק לכמות עצומה. טל דיין מעורר-החונן של שטרן, כלאוס לירקה, שישלח לו כמה פחים של דבק, אך מעיר גם לא הסתדר העניין. עתה, כשבא העורך הראשי של שטרן, פטר קון, לישראל, הוא הביא לו כמה פחים של דבק מסויים זה. צוות כתבי שטרן ערכו ביקור בבית דיין בצהלה, והביאו לו את הרבוב דיין כל-כך שמח, שהעניק מתנה לכתבת השבועון לענייני המרחב, ויפקה ברונס - כך עתיק ואגרסל עתיק, שעליהם חתם את שמו.

בתוכנית-הרדיו שאלות אישיות שוחחו על מצבו הפיזי של דיין והעלו סברות מתי ואם יתייצב ברשימה נפרדת בבחירות לכנסת. אמר על-כך ח"כ דויד גלאס: "איוה מין מחזה זה? זה מדי כיר לי את המלט - ירוץ או לא ירוץ, להיות או לא להיות יות. זה מחזה קצת פאתטי וקצת ציני, המלמד על המוסר הפוליטי של הבחירות האלה."

הפסלת בתיה לישני סקי פיסלה, לפי הזמנה, את ראש אביו של משה, שמואל דיין, אך איש מן המישפחה לא בא לקחת את הפסל. היא פנתה לידידים ובקשה שיתקשרו אל משה דיין, ויבררו

שותל הלבבות, הד"ר כריסטיאן ברנארד בארצה לארבעה ימים בלויית שיבעה מדענים נוספים מדרום-אפריקה, כדי להשתתף בסימפוזיון על אימונולוגיה, שהתקיים במכון ויצמן ברחובות. הוא שהה שלושה ימים במכון, ולפני עזבו לתלאיבי אמר: "אני עובד כבר שנים רבות עם מכונים מדעיים בדרום-אפריקה, הייתי מאחל לעצמנו שיהיה לנו ראש-מכון כמו הפרופסור מיכאל סלע (נשיא מכון ויצמן) ובעיקר - אשה כמו שרה סלע."

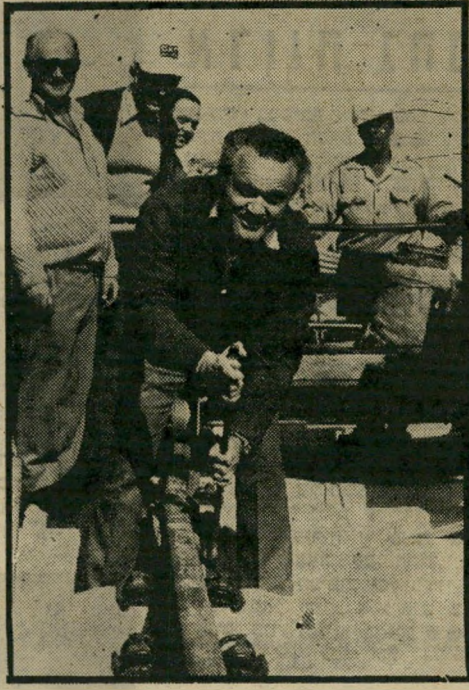
בתלאיבי התיידד ברנארד עם בעל מוסדה סינית, אישה-עסקים אבי אברמור' ביץ. לאבי סיפר הרופא כי יש לו שתי מיסעדות איטלי קיש בקייפטאון בשם לה ויטה. הוא התפעל מן היין הלבן מתוצרת ישראל, ואת חוכמת-החיים שלו למד מסופיה לורן, שאמרה לו פעם: "אף פעם לא תבכה על דברים שאינם יכולים לבכות עליך."

כאשר נשאל הרופא האם הוא סובל עדיין מדלקת-פרקי, שבגללה נאלץ לוותר על ניתוחים, השיב: "סבלתי אמנם גם מדלקת-פרקים במשך כמה חודשים, אך זה עבר לי לפני שבועיים ביצעתי השתלת-לב ראשונה בגופו של כושי והוא חלה במחלה שאצל יהודים היא שכיחה ביותר, בעוד הכושים סובלים ממנה לעתים נדירות אוטם-לב."

תוך כדי כך התגלה ברנארד כמחזר חרוץ, הקדיש לכך חלק ניכר מזמנו.

למחרת היום שבו נאם בוועידת מיפלגת-העבודה, טס מנכ"ל בנק הפועלים לשעבר, יעקב לוינסון, לניר-ירוק. במילגה התלוצצו כי לווינסון, הבורח באמצע-ההתיקשרות, חשש כנראה שאחרי הי נאום שלו הוא יזמן להופיע בתוכנית הטלוויזיה מוקד, ויחליט לוותר על כך.

אחרי נאום, שעסק בי מצב הכלכלי בארץ, שאל חיים צדוק את אחד הנרי

צ'בי צפירי מנכ"ל רכבת ישראל, נוכח בחנוכת מסילת-הרכבת בחלץ. כאשר הבחין בצלם נזכר שלא חבש כובע-מגן לראשו, עזר לרוע ואמר: "אי-אפשר לצלם אותי בלי כובע-מגן. זה לא נראה אמין." הוא חבש כובע, עמד שוב בפוחה הרצויה, והצטלם שוב.

דמייכים. כשחזר אותו ח"כ בלילה למלון, מצא את מיעדי במצב מיואש. מסתבר כי יצא מהמלון כדי לאכול המבורגר, ונדרש לשלם עבורו 100 דולר. המוכר סבר, כנראה, כי הי שייח' בעל הלבוש הערבי הוא איל-נפט סעודי. מועדי הנדהם שילם את המחיר שנדרש, ולי אחר מכן ביקש דמייכים נר-ספים, מכיוון שנשאר בחוכר-כל.

יעצו של ראש-הממשלה לענייני תיקשורת, דן פתיר, החליט להראות סוף-סוף את קאהיר לאשתו יעל. השבוע נסע במכונית עם אשתו ועם הד"ר איתמר רבינוביץ, ראש מכון שילוח, ואשתו אפרת, לכמה ימי-חופשה בירח מצריים.

כאשר רצה מיקי אל-בין, הנציג בישראל של איש-העסקים שאול אייזנברג, להופיע בפני ועדת-הכספים של הכנסת, בהמצח ח"כ אבר'הם (אברשה) שריג, ולי ספר מדוע החליט אייזנברג לוותר לטובת הממשלה על האופציה שלו לקנות את מניות פ9, התנגדו לכך נציגי האר-צר. הטענה היתה שאל ועדתי

גדשום שוקו עורך היומון הארץ השתתף בסיור ועדתי-העורכים בעיירה הבדואית רהט, צפונית לבאר-שבע. במאהל הבדואי ישב שיבה מיורחית עם מארחיו, והקשיב לדברי-החסבר. שוקו, שהוא איש מכוונס מטיבעו, נראה נחנה מהישיבה הלא שיגרתיית.